

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.484 van 29 december 1999
in de zaak A. 88.650/IX-2151.**

In zake : Bruno CRUYT,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

tussenkomenende partij :

Peter CALLIAUW,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bruno CRUYT op
24 december 1999 heeft ingediend om bij uiterst
dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van
de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van
8 december 1999 waarbij Peter CALLIAUW wordt benoemd tot
notaris ter standplaats Gent, ter vervanging van
Bernard CRUYT, ontslagnemer, en de daarin besloten
weigering om verzoeker in dat ambt te benoemen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 december 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 december
1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Peter CALLIAUW met een verzoekschrift van 29 december 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat ook verzoeker kandidaat was voor het ambt dat bij het bestreden besluit naar de tussenkomende partij is gegaan;

Overwegende dat verzoeker een enig middel aanvoert "afgeleid uit de schending van de wet van

29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de wezenlijke of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, machtsoverschrijding of machtsmisbruik, uit de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel, uit algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de benoemende overheid op een gelijke, serieuze en concrete wijze de vaardigheden, de titels en de merites van kandidaten dient te vergelijken en uit het algemeen beginsel volgens hetwelk moet elke bestuurshandeling in rechte en in feite steunen op juiste, pertinente en afdoende motieven.

Doordat de aangevochten beslissing tot het ambt van notaris benoemt de kandidaat CALLIAUW;

Terwijl, eerste onderdeel, verzoeker over de meest gunstige adviezen beschikte en in ieder geval dat deze adviezen gunstiger waren dan deze die omtrent de heer CALLIAUW werden gegeven;

Dat de aangevochten beslissing aan deze adviezen is voorbijgegaan zonder daarvoor motieven aan te geven zodoende dat de beslissing niet regelmatig gemotiveerd is in de zin van de wet van 29 juli 1991.

En terwijl, tweede onderdeel, indien, voor het nemen van deze beslissing, de overheid zou gesteund hebben op de vergelijkende lijst van de kandidaten die een duidelijke materiële vergissing bevat, het bestreden besluit deze vergissing tot de zijne gemaakt zou hebben en dan ook gesteund is op een duidelijke materiële vergissing die de beoordeling van de overheid radicaal aangetast heeft;

Dat de aangevochten handeling dan ook niet wettelijk gerechtvaardigd is;

En terwijl, derde onderdeel, indien de overheid voor de benoeming van de heer CALLIAUW het geheel van het dossier met betrekking tot de beoordeling van de kandidaturen in aanmerking genomen heeft, de beslissing op een duidelijke beoordelingsfout steunt

gezien verzoeker, en niet de heer CALLIAUW, over de gunstigste adviezen beschikt,

En dat, ten minste, de respectievelijke merites en titels van de kandidaten niet door de overheid op een volledige, serieuze en effectieve wijze onderzocht werden noch op een objectieve, onpartijdige, redelijke en gelijkaardige wijze werden beoordeeld;

Zodoende dat, ook in deze hypothese, de aangevochten beslissing niet op enig wettelijk aanvaardbaar motief gesteund is.";

Overwegende dat het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de heer CALLIAUW Peter, licentiaat in de rechten, licentiaat in het notariaat, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Overwegende dat hij sinds 1 oktober 1990 als klerk en sedert 1 juni 1992 als eerste klerk werkzaam is in het notariaat, dat hij thans werkt in een kantoor te Gent;

Overwegende dat zijn persoonlijkheid en professionele ingesteldheid voldoen aan de gestelde eisen;

Overwegende dat hij vaktijdschriften leest en deelneemt aan recyclage-activiteiten;

Overwegende dat hij vooral dossiers behandelt inzake vennootschaps- en verbintenissenrecht;

Overwegende dat hij met een zekere zelfstandigheid handelt en cliënteel ontvangt;

Overwegende dat hij de vereiste hoedanigheden heeft voor het beoogde notarisambt;

Overwegende dat de adviezen van de rechterlijke overheden en van de bevoegde Kamer der Notarissen gunstig zijn omtrent de kandidaat en het behoud van het kantoor";

Overwegende, ten aanzien van het eerste onderdeel van het middel, dat met de motivering van het bestreden besluit voldaan lijkt te zijn aan de eisen van de formele-motiveringswet van 29 juli 1991, aangezien verzoeker in staat blijkt te zijn rechtmatigheidskritiek uit te oefenen op de in het bestreden besluit uiteengezette motieven; dat hij zulks trouwens in het onderdeel zelf doet door het bestreden besluit te verwijten aan de adviezen over zijn kandidatuur te zijn voorbij-

gegaan zonder daarvoor motieven op te geven; dat in zoverre het eerste onderdeel van het middel steun zoekt in voormelde wet van 29 juli 1991, het niet ernstig is; dat in zoverre het rechtmatigheidskritiek uitoefent op de motieven van het besluit, het samenvalt met het derde onderdeel van het middel, dat hierna besproken wordt;

Overwegende, ten aanzien van het tweede onderdeel van het middel, dat in de lijst der kandidaten voor het omstreden ambt die zijn administratie aan de minister van Justitie heeft voorgelegd, inderdaad ten onrechte is vermeld dat de Eerste Voorzitter van het hof van beroep te Gent over de tussenkomende partij een "zeer gunstig" advies heeft uitgebracht terwijl het advies gewoon "gunstig" was, en ten onrechte niet is vermeld dat diezelfde overheidspersoon over verzoeker "zeer gunstig" en niet gewoon "gunstig" adviseerde;

Overwegende echter dat het onwaarschijnlijk lijkt dat deze onjuistheid in de haar voorgelegde lijst de benoemende overheid heeft misleid;

Overwegende dat ten aanzien van de tussenkomende partij de Eerste Voorzitter er zich toe beperkt heeft zich aan te sluiten bij het advies van de Kamer van Notarissen van het gerechtelijk arrondissement Gent; dat dit advies gewoon gunstig was; dat laatstgenoemd advies door de benoemende overheid zodanig goed bekend was dat zij voor de motivering van het bestreden besluit goeddeels de door de Kamer over de tussenkomende partij uitgebrachte beoordeling heeft geparafraseerd; dat die motivering daarenboven eindigt met een verwijzing naar de "gunstige" over de tussenkomende partij uitgebrachte adviezen zonder melding te maken van enig "zeer gunstig" advies;

Overwegende wat betreft het "zeer gunstig" advies over verzoeker van de Kamer van Notarissen,

hierin zonder meer gevolgd door de Eerste Voorzitter, dat verzoekers tegenpartijen met recht het stringent karakter ervan ten zeerste in twijfel trekken; dat hetgeen de Kamer bewogen heeft om verzoekers kandidatuur zeer gunstig te beoordelen en die van de tussenkomen- de partij alleen maar gunstig, blijkt te liggen in de onderscheiden beoordelingen die in de rubriek "Continuïteit" gegeven worden; dat voor de tussenkomen- de partij die beoordeling luidt : "De kandidaat is niet werkzaam op het kantoor waarvoor hij thans postuleert. In huidig geval kan dit criterium niet gelden"; dat voor verzoeker die beoordeling luidt : "De kandidaat heeft na het behalen van zijn diploma van licentiaat in het notariaat zijn stage aangevat op het kantoor waarvoor hij thans postuleert en heeft zich aldus reeds op dit kantoor kunnen inwerken. Hij heeft reeds een vertrou- wensrelatie kunnen opbouwen met het hoofdzakelijk familiaal cliënteel van het kantoor en het personeel, zodat hij voor het kantoor waarvoor hij postuleert de meest geschikte kandidaat is"; dat verzoekers tegen- partijen terecht in twijfel trekken of zulk een verre- gaand oordeel gedragen kan worden door de gegevens van het dossier, die uitwijzen dat verzoeker op het betrok- ken kantoor slechts werkzaam is geweest, voltijds van 1 augustus tot 21 oktober 1996, en deeltijds (twee dagen per week) van 21 oktober 1996 tot 30 mei 1997; dat verzoekers tegenpartijen bovendien met reden de vraag stellen hoe het aldus erg te relativeren argument van de "continuïteit" kan opwegen tegen de in het bestreden besluit gemaakte vaststelling dat de tussenkomen- de partij "sinds 1 oktober 1990 als klerk en sedert 1 juni 1992 als eerste klerk werkzaam is in het notariaat"; dat zij niet zonder reden tegenover die werkzaamheid gedu- rende meer dan negen jaar in het notariaat en dat eerste klerk zijn sedert 1992 stellen dat verzoeker slechts drie jaar anciënniteit heeft en pas vanaf 1 mei 1998 eerste klerk is;

Overwegende dat, getoetst aan de gegevens van het dossier, het tweede onderdeel van het middel niet genoeg onderbouwd is om met de vereiste ernst tot de conclusie te kunnen leiden "dat de aangevochten handeling ... niet wettelijk gerechtvaardigd is";

Overwegende, ten aanzien van het derde onderdeel van het middel, dat de behandeling van het tweede onderdeel van het middel uitwijst dat indien men het dossier in zijn totaliteit bekijkt, zulks prima facie veeleer in het voordeel van de tussenkomende partij dan wel in dat van verzoeker uitvalt, en in elk geval geen "duidelijke beoordelingsfout" doet vermoeden; dat het derde onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat nu het enige middel in geen van zijn onderdelen de vereiste ernst vertoont, de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Peter CALLIAUW in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig december 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.